

Міністерство освіти і науки України

Київський національний лінгвістичний університет

Кафедра германської і фіно-угорської філології

КУРСОВА РОБОТА

на тему: «**Граматичні особливості розмовного мовлення
української та англійської мов**»

Студентки групи Па 01-20
факультету германської філології і
перекладу
денної форми навчання
спеціальності 035 Філологія
Волошиної Світлани Романівни

Науковий керівник:

доктор філологічних наук, доцент

Шутова Марія Олександрівна

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Київ 2023

Ministry of Education and Science of Ukraine
Kyiv National Linguistic University
Chair of Germanic and Finno-Ugrian Philology

TERM PAPER

Grammatical features of spoken Ukrainian and English

SVITLANA VOLOSHYNA

Group Pa 01-20

Germanic Philology and Translation
Department

Research Adviser

Assoc. Prof. **MARIIA SHUTOVA**

PhD (Linguistics)

Kyiv 2023

ПЛАН

Вступ.....	4-7
РОЗДІЛ 1. ОСОБЛИВОСТІ РОЗМОВНОГО МОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ТА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВ.....	8-12
1.1 Використання скорочень слів.....	8-9
1.2 Вживання неофіційної лексики та фразеологізмів.....	9-10
1.3 Відхилення від правил граматики та синтаксису.....	10-12
Висновки до першого розділу.....	13
РОЗДІЛ 2. ПОРІВНЯННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ РОЗМОВНОГО МОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ТА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВ.....	14-15
2.1. Спільні риси.....	14
2.2. Відмінності.....	14-15
Висновки до другого розділу.....	16
ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ.....	17
АНОТАЦІЯ.....	18-19
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	20-21

ВСТУП

Мовлення – вживання людиною мови з метою спілкування та обміну інформацією. Мовлення буває усне та письмове. Усне мовлення – сприймається людиною на слух. Письмове мовлення – це особливий вид мовлення, який полягає у використанні письмових знаків. Мовлення може бути у формі діалогу або монологу, йому притаманні наступні характеристики – темп, акцент, чіткість артикуляції, тривалість тощо.

Сучасна літературна українська мова має розгалужену систему стилів мовлення, серед яких: розмовний, художній, науковий, публіцистичний, епістолярний, офіційно-діловий та конфесійний. Розмовне мовлення є найдавнішим стилем будь-якої мови. Його використовують у всіх сферах життя – побутовій, навчальній, культурній, суспільно-політичній тощо. Розмовне мовлення є невід’ємною частиною повсякденного спілкування, в якому різні ситуації впливають на використання різної інтонації, тональності, темпу, а також різних позамовних засобів, наприклад, погляду, міміки, жестів, рухів тіла, постави тощо. Ці фактори і визначають лексичні, морфологічні й синтаксичні особливості розмовного мовлення.

В українській та англійській мовах розмовний стиль має свої граматичні особливості порівняно з писемним стилем. Основна різниця полягає в тому, що в розмовному стилі дозволяється використання скорочень, неповних речень, відсутність певних частин мови, а також відхилення від норм граматики (використань правильних форм слів, конструкцій), які є прийнятними в неформальному спілкуванні. Неформальне спілкування – розмова між людьми, яка не потребує дотримання норм граматики, наприклад, між друзями, одногрупниками, членами родини тощо.

Актуальність курсової роботи. Граматичні особливості розмовного мовлення є і завжди будуть актуальними як для української, так і англійської мов, оскільки розмовна мова є складною і неоднозначною, постійно змінюється, і у світовій стилістиці багато уваги приділяється вивченню процесів мови, які прослідковуються у розмовному стилі. Наприклад, серед українських вчених, які займалися цим питанням, можна виділити С.Дудика, П. Горецького, М. Колесника, С. Бибика, Л. Ставицьку тощо. Серед іноземних вчених також багато зацікавлені темою розмовного стилю, наприклад, Р. Картер, Дж. Ліч, М. Каккарті та ін.

Українська мова має багато граматичних особливостей, які зустрічаються в розмовному мовленні. Наприклад, вживання дієслів у діалозі може змінюватися в залежності від ситуації та настрою співрозмовників. Крім того, українська мова має багато форм, які можуть бути використані для вираження одного й того ж значення, що також може впливати на граматику усного мовлення.

Англійська мова також має свої граматичні особливості у розмовному мовленні, які можуть бути відмінні від писемної мови. Наприклад, у розмовному мовленні часто використовуються скорочення та неповні речення, що можуть впливати на правильність граматичних структур. Крім того, у англійській мові є багато слів, які можуть мати різні форми залежно від того, які використовуються час та форма.

Отже, граматичні особливості розмовного мовлення української та англійської мов є важливими, оскільки дозволяють спілкуватися більш ефективно та надійно. Для досягнення цієї мети важливо вивчати граматику не лише на письмі, а й усно, використовуючи при цьому різноманітні вправи.

Мета курсової роботи "Граматичні особливості розмовного мовлення української та англійської мов" полягає у детальному вивченні та порівнянні

характеристик розмовного мовлення української та англійської мов за допомогою виконання наступних завдань:

1. Дослідити граматичні особливості розмовного мовлення української та англійської мов, звертаючи увагу на ті різниці, які виявляються між ними.
2. Проаналізувати специфіку вживання граматичних структур в розмовному мовленні, зокрема виявити, які з них є найбільш поширеними та часто вживаними, а також з'ясувати, які з них можуть відрізнятися від стандартної граматики.
3. Розглянути фактори, які можуть впливати на граматику розмовного мовлення, такі як мовна ситуація, стиль спілкування, настрій співрозмовників тощо.
4. Визначення особливостей вживання виразів та слів, що допомагають передати емоції та інтенції, а також вивчення їх використання в певних соціальних та культурних контекстах.
5. Порівняти граматичні особливості розмовного мовлення з писемним мовленням української та англійської мов, з'ясувати, які з них можуть відрізнятися від стандартної граматики, що використовується в писемному вигляді.
6. Проаналізувати різні дослідження, присвячені граматичним особливостям розмовного мовлення української та англійської мов, зібрати відповідну літературу та розглянути різні підходи до вивчення даної теми.

Об'єктом дослідження є вивчення типів розмовних конструкцій, невідповідностей між розмовним та літературним вживанням граматичних форм, вживання скорочень, відмінності від писемної мови, мовних засобів, що допомагають передати емоції та інтенції, а також вивчення впливу соціальних, культурних та інших факторів на граматику розмовної мови.

Дослідження граматичних особливостей розмовної мови в українській та англійській мовах може мати практичне значення для навчання та викладання мов, розвитку комунікативних навичок, а також для підвищення якості перекладу та інтерпретації мовного контексту.

Предметом дослідження є аналіз граматичних структур, які використовуються в розмовному мовленні, таких як зменшено-процесуальні форми, скорочення, конструкції та сполучення слів, які зазвичай не використовуються в письмовій мові, вивчення мовних засобів для передачі різних емоцій, інтонацій та інтенцій, вплив соціальних та культурних факторів на вживання граматики в розмовному мовленні, таких як соціальний статус, вік, стиль життя, професійні звички, національна культура та інші фактори.

РОЗДІЛ 1. ОСОБЛИВОСТІ РОЗМОВНОГО МОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ТА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВ

1. Використання скорочень слів

В розмовному мовленні української мови досить часто використовуються скорочення, розширення слів або просторіччя (форма слова, яка не вважається літературною нормою). Наприклад, замість «завжди» можна сказати «завждишньо» (розширення), замість «що» - «шо», «спати – дрихнути» «тут» - «тута» (просторіччя) тощо. Також дуже поширене використання скорочень у фразях з дієсловом «бути» (Марчук, 2011). Наприклад, замість «я є» можна сказати «я – », замість «ти є» – «ти – » тощо.

У розмовному мовленні англійської мови також використовуються скорочення слів та конструкцій, особливо у неформальних ситуаціях (Carmen, 2010, ст.9). Наприклад, замість «goodbye» можна сказати «bye», замість «do not» - «don't», замість «I am» - «I'm», замість «they will» - «they'll» тощо. Також у розмовному мовленні часто використовуються скорочені форми присвійних займенників, наприклад, «my» замість «mine», «your» замість «yours» тощо. Замість «it is» - «it's», замість «they are» - «they're». Також у розмовному мовленні можуть вживатись нестандартні граматичні конструкції, наприклад, «Where you at?» замість «Where are you?».

Окрім цього, у розмовному мовленні обох мов можуть вживатися інші граматичні конструкції, які можуть відрізнятися від стандартної граматики мови (McCarthy, 2002). Наприклад, в українській мові можуть вживатися розмовні слова та вирази, які не мають чіткого еквіваленту в писемній мові, в англійській - фразові дієслова, які складаються з дієслова та прийменника, наприклад, «put up with» або «get over» (Carter, 2015).

Також важливо відзначити, що у розмовному мовленні часто відбувається спрощення граматичних форм та конструкцій для підвищення експресивності та швидкості мовлення. Наприклад, в українській мові можуть вживатися дієприкметники, які не відповідають стандартній граматиці, наприклад, «летючий» замість «той, що летить». В англійській мові можуть вживатися скорочені форми дієслів, наприклад, «gonna» замість «going to» або «wanna» замість «want to».

Отже, використання скорочень слів є поширеною рисою розмовного мовлення як української, так і англійської мов (Murphy, 2019). Однак, варто пам'ятати, що вони можуть не відповідати стандартній граматиці та бути неприйнятними у письмовій мові. (СОСА).

1.2. Вживання неофіційної лексики та фразеологізмів

У розмовному мовленні української мови часто використовуються неофіційні слова та фразеологізми (сталі словосполучення з певним значенням), наприклад, замість словосполучення «дуже давно» можна сказати «за царя Гороха», замість «людина, на яку постійно звалюють чужі провину» - «цап відбувало» або «козел відпущення», замість «бути постійно зайнятим» - «крутитися як білка у колесі» (Словник найуживаніших фразеологізмів).

У розмовному мовленні англійської мови також часто вживаються неофіційні слова та фразеологізми, особливо в неформальних ситуаціях. Наприклад, замість «go to bed» можна сказати «hit the sack», замість «a bad person» - «a bad egg». Також у розмовному мовленні часто використовуються скорочені форми слів та фраз, наприклад, «wanna» замість «want to», «gonna» замість «going to» тощо.

Отже, вживання неофіційної лексики та фразеологізмів є характерною рисою розмовного мовлення як української, так і англійської мов.

Також, у розмовному мовленні можуть вживатися вирази, які в офіційному мовленні не використовуються або використовуються з обмеженнями (Carmen, 2010). Наприклад, в українському розмовному мовленні досить часто вживається слово «короче», що може вказувати на бажання закінчити тему розмови або підсумувати попереднє розміщення. У англійському розмовному мовленні можна почути вираз «you know» або «like», які часто використовуються в якості заповнювача прогалин у мовленні.

Крім того, в розмовному мовленні можуть вживатися форми дієслів, які в офіційному мовленні заборонені. Наприклад, українське розмовне мовлення може містити форми дієслова «йшов» замість «ішов», «бував» замість «був» тощо. У англійському розмовному мовленні можна чути форми дієслова з закінченням «-in'» замість «-ing», наприклад «goin'», «talkin'» тощо.

Робимо висновок, що розмовне мовлення має свої особливості, які відрізняють його від офіційного мовлення (McCarthy, 2002). У ньому вживається неофіційна лексика та фразеологізми, скорочені форми слів та фраз, а також можуть вживатися нехарактерні для норм нрматики форми дієслів. Знання цих особливостей допоможе краще розуміти та використовувати розмовну мову в повсякденному житті.

1.3. Відхилення від правил граматики та синтаксису

Відхилення від правил граматики та синтаксису може бути характерним для розмовного мовлення в обох мовах. Українська та англійська мови мають свої

правила, які вимагають дотримання в письмовій мові, однак у розмовному мовленні ці правила можуть бути порушені.

Наприклад, у розмовному мовленні української мови можуть вживатися невідповідні форми дієслів, неправильне вживання родових займенників, нестандартні граматичні конструкції, або ж можуть зустрічатися змішані мови. У розмовному мовленні англійської мови також можуть зустрічатися неправильні форми дієслів, невідповідні форми присвійних займенників, неправильне вживання часових форм, або ж можуть вживатися слова, які не відповідають правилам стандартної мови (Національний корпус української мови).

Варто зазначити, що використання нестандартних форм та змішаних мов може бути спричинене не тільки незнанням мови, але й культурним контекстом. Наприклад, у розмовному мовленні можуть вживатися сленгові вирази, які не є частиною стандартної мови, але є доречними в певних соціальних групах.

Окрім цього, у розмовному мовленні часто вживаються нестандартні граматичні конструкції та структури. Наприклад, українці можуть вживати невідмінювані форми прикметників, які відповідають за значення залежного слова. Також часто у розмовному мовленні використовуються зворотні конструкції, наприклад, «мій брат тобі говорив?», що замість стандартної форми звучить як «тобі мій брат говорив?». У цих випадках українці не враховують стандартні правила синтаксису та порядку слів, а розміщують слова у такому порядку, який вони вважають більш зрозумілим та логічним у контексті розмови.

У розмовному мовленні англійської мови також часто відбуваються відхилення від стандартних правил граматики та синтаксису. Наприклад, у питальних реченнях не завжди вживається допоміжне дієслово перед підметом. Замість «Do you have a pen?» можна сказати «You have a pen?», що є нестандартним. Також у розмовному мовленні часто вживаються скорочені

форми слів та фраз, що порушує стандартні правила граматики. Наприклад, «ain't» замість «am not» чи «is not», «gimme» замість «give me» тощо. Іноді у розмовному мовленні можуть вживатись нестандартні відмінювання дієслів та прикметників, які не відповідають стандартним правилам. Наприклад, «brung» замість «brought», «ain't nobody got time for that» замість «nobody has time for that» (ніхто не має часу на це). У цьому випадку використано нестандартну форму дієслова «have» та скорочену форму займенника «nobody» замість повної форми «no one».

У розмовному мовленні української мови можна почути відхилення від правил граматики та синтаксису, наприклад, «Йому якраз сьогодні виповнилось 25 років» замість «Сьогодні йому виповнилося рівно 25 років». У цьому випадку використано нестандартну форму словосполучення, але значення ідеї передається успішно (The Grammar of Informal English).

У деяких випадках відхилення від правил граматики та синтаксису можуть спричинити незрозумілість або помилкове розуміння ідеї. Тому важливо пам'ятати, що використання нестандартних форм у мовленні потребує розуміння контексту та сприйняття слухачем.

Висновки до першого розділу

У даному розділі було розглянуто особливості розмовного мовлення української та англійської мов. Було встановлено, що однією з найважливіших особливостей є використання скорочень слів, що зробиє мову більш розмовною та неформальною. Також було відзначено вживання неофіційної лексики та фразеологізмів, що допомагає виражати емоції. Однак, варто враховувати, що це може створювати труднощі для тих, хто вивчає мову, тому необхідно підбирати слова відповідно до ситуації та співрозмовника. Також було зазначено відхилення від правил граматики та синтаксису, що є нормою для розмовного мовлення, але вважається неправильним в офіційних ситуаціях та писемних текстах. Загалом, розмовне мовлення є важливим елементом комунікації, а розуміння його особливостей є ключовим для успішного спілкування.

Отже, українське та англійське розмовне мовлення мають багато спільних особливостей, таких як використання скорочень слів, неофіційної лексики та фразеологізмів, відхилення від правил граматики та синтаксису. Ці риси розмовної мови характеризують її як більш неформальну, спонтанну та живу, що відрізняється від писемної мови.

РОЗДІЛ 2. ПОРІВНЯННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ РОЗМОВНОГО МОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ТА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВ

2.1. Спільні риси

Однією зі спільних рис розмовного мовлення української та англійської мов є використання скорочених форм слів, фраз або навіть речень. Такі скорочення є зручним і швидким способом висловлювання думок у розмовному мовленні. Наприклад, у розмовному мовленні можна сказати «Де ключі?» замість «Де лежать ключі?» або в англійській мові: «Where are you going?» замість «Where are you going to?».

Ще однією спільною рисою є вживання неофіційної лексики («чимчикувати» замість «швидко йти», «куцепедрик» замість «людина низького зросту», «get in touch with» замість «contact», «say sorry» – «apologize») та фразеологізмів («ходити по миру», «не вартий нігтя», «раз плюнути», «one's cup of tea», «when pigs fly», «cry over spilled milk»), особливо в неформальних ситуаціях (McCarthy, 2002). Це може бути пов'язано з тим, що розмовне мовлення передбачає швидкість та спонтанність висловлювань, а не офіційність та точність формулювань.

2.2. Відмінності

Однією з основних відмінностей між розмовним мовленням української та англійської мов є використання різних мовних конструкцій. Наприклад, українська мова має відмінки та складну граматику, тому у розмовному мовленні можуть використовуватись невідмінювані прикметники, англійська мова має менш складну граматику та менше граматичних категорій.

Також в англійській мові є більше можливостей для вживання скорочень та аббревіатур, таких як «lol» (laughing out loud), «brb» (be right back), «omg» (oh my God), тощо (Carter, 2015).

Українська мова має більш складну систему дієслівних часів та способів порівняно з англійською мовою. Це призводить до того, що у розмовному мовленні української мови частіше використовуються неофіційні форми дієслів, які є простішими та зрозумілішими для співрозмовника (McCarthy, 2002).

Крім того, українська мова має більш складну систему роду та відмінювання іменників, що може призводити до використання невідмінюваних форм у розмовному мовленні. У англійській мові, де немає відмінювання іменників, використання невідмінюваних форм є більш поширеним.

В англійській мові скорочені форми слів та фраз є більш поширеними та нормативними, порівняно з українською мовою, де вони є менш поширеними та використовуються більш у неофіційному мовленні.

Таким чином, хоча розмовне мовлення української та англійської мов має багато спільних рис, вони також мають відмінності у своїй граматиці та вживанні неофіційної лексики та скорочень. Знання цих відмінностей допоможе вивчати та використовувати мову більш ефективно та коректно.

Висновок до другого розділу

У результаті порівняння особливостей розмовного мовлення української та англійської мов можна зробити наступні висновки:

1. Обидві мови мають схожі риси у розмовному мовленні, такі як використання скорочень, неофіційної лексики та фразеологізмів, відхилення від правил граматики та синтаксису. Наприклад, українська мова частіше використовує слова «так», «отак», «ну», у англійській мові частіше вживаються слова «yeah», «like», «well».
2. Проте є деякі відмінності розмовного мовлення української та англійської мов. Українська мова має складну граматику, що може викликати труднощі у спілкуванні для людей, які її вивчають. У той час, як англійська мова має досить просту граматику, що сприяє її популярності у світі.
3. Незважаючи на різні особливості, використання розмовної мови є важливим елементом спілкування у обох мовах, оскільки вона дозволяє виразити емоції та встановити більш особистісний зв'язок між співрозмовниками.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

У подальшому вивченні мов, важливо звернути увагу на особливості їх розмовного мовлення, адже саме воно є основним засобом спілкування між людьми у повсякденному житті. Розмовне мовлення може мати значну відмінність від писемного, тому потрібно вивчати його окремо, щоб зрозуміти іншу культуру та забезпечити ефективний комунікативний процес.

Загалом, використання скорочень слів, неофіційної лексики та відхилення від правил граматики та синтаксису є характерними рисами розмовного мовлення як української, так і англійської мов. Водночас, виявлено й деякі відмінності у вживанні неофіційної лексики та фразеологізмів, зокрема, українські розмовці використовують більше українізмів та слов'янських виразів, тоді як англомовні частіше користуються американізмами та словами з інших мов.

Нарешті, слід пам'ятати, що розмовне мовлення є живим процесом, який постійно еволюціонує та змінюється залежно від контексту, теми розмови, соціального та культурного середовища. Тому важливо не тільки знати особливості розмовного мовлення, але й здатність адаптуватись до нього та використовувати його ефективно у спілкуванні з іншими людьми.

АНОТАЦІЯ

Вивчення теми «Грамматичні особливості українського та англійського розмовного мовлення» має на меті дослідження спільних і відмінних особливостей української та англійської розмовних стилів мовлення. Актуальність роботи полягає у забезпеченні розуміння співрозмовниками один одного при спілкуванні, і оскільки мова розвивається, то ця тема завжди буде актуальною. Багато українських та іноземних вчених займалися її дослідження; їхні праці стали підґрунтям курсової. Робота складається з вступу, двох основних розділів, загальних висновків і списку використаних джерел. Загальний обсяг роботи – 21 сторінка.

Перший розділ **«ОСОБЛИВОСТІ РОЗМОВНОГО МОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ТА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВ»** - теоретичний. У ньому подана інформація про характерні для розмовного мовлення особливості, такі як скорочення слів, форм, вживання фразеологізмів та відхилення від граматичних норм.

Другий розділ **«ПОРІВНЯННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ РОЗМОВНОГО МОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ТА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВ»** - практичний. Він представляє аломорфні та ізоморфні особливості розмовного мовлення української та англійської мов.

Ключові слова: мовлення, розмовний стиль, граматичні норми, неформальне спілкування.

ABSTRACT

The study on the topic "Grammatical features of spoken Ukrainian and English" aims to investigate the common and distinctive features of Ukrainian and English colloquial speech styles. The relevance of the work is to ensure that the interlocutors

understand each other when communicating, and since the language evolves, this topic will always be relevant. Many Ukrainian and foreign scientists were engaged in its research; their works became the basis of the term paper. The work consists of an introduction, two main sections, general conclusions and a list of references. The total volume of work is 21 pages.

The first section "**FEATURES OF SPOKEN UKRAINIAN AND ENGLISH**" is theoretical. It provides information on features characteristic of spoken language, such as shortenings of words, forms, use of idioms and deviations from grammatical norms.

The second section "**COMPARISON OF FEATURES OF SPOKEN UKRAINIAN AND ENGLISH**" is practical. It represents allomorphic and isomorphic features of spoken Ukrainian and English.

Key words: speech, spoken language, grammatical rules, informal communication.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Баранник Д.Х. Народнорозмовний складник лексичної та фразеологічної систем національної мови: (на захист розмовного стилю) // Мовознавство. — 2008. — №4–5. — С.18–31.
2. Бибик С.П. Диференційні ознаки розмовно-побутового стилю літературної мови // Українська мова. – 2011. – №4. – С. 22-31.
3. Дербеньова Т. А. Писемне й усне мовлення: методичні рекомендації — Вінниця: Нова Книга, 2013. — 104 с.
4. Дудик П.С. Стилїстика української мови: Навчальний посібник. – Київ: Видавничий центр «Академія», 2005. – 368с.
5. Кочерган М. П. Загальне мовознавство: підручник. — 3-тє вид. — Київ: Видавничий центр «Академія», 2010. — 464 с.
6. Марчук, І. І. та Михальчук, О. О. (2011). Граматика розмовної української мови. Київ: ВЦ "Академія".
7. Національний корпус української мови [URL:http://www.corpus.org.ua/](http://www.corpus.org.ua/)
8. Словник найуживаніших фразеологізмів. https://ukr.ed-era.com/frazeologya/slovník_naiuzhivanshih_frazeologzmv
9. Хавкінс, І. (2018). The Grammar of Conversation in English.
10. Carmen, R. (2010). Spoken English: Flourish Your Language. [http://dl3.takbook.com/pdf2/ebook8369\[www.takbook.com\].pdf](http://dl3.takbook.com/pdf2/ebook8369[www.takbook.com].pdf)
11. Carter, R., & McCarthy, M. (2015). Rethinking Spoken Grammar. New York: Routledge
12. Carter, R. (1988). Spoken English and Written English: A Comparative Study. London: Longman.

13. Corpus of Contemporary American English (COCA) для англійської мови.
[URL:https://www.english-corpora.org/coca/](https://www.english-corpora.org/coca/)
14. DK. (2016). English for Everyone: English Idioms. <https://www.dkefe.com/en>
15. Ferris, L. (2002). An Introduction to Spoken Grammar. Edinburgh: Pearson Education Limited.
16. Harper, M., & Maxwell, M. Spoken Language Characterization.
17. McCarthy, M., & Carter, R. (2002). The Grammar of Spoken English: A Corpus Approach. Cambridge: Cambridge University Press.
18. Murphy, R. (2019). English Grammar in Use.
19. «The Grammar of Informal English» (Грамматика неофіційної англійської мови)
[URL:perfect-english-grammar](https://www.perfect-english-grammar.com/)